

στράγγος τῷ Μιθριδατικού Σπύλου Μεσοφά-
νης, ἐπόρθησαν αὐτῷ καὶ ἠρῶσαν. εἰς δὲ
τῷ αὐτῷ βαρβάρων στρατιωτῶν ἔρριψαν ὑβρι-
στικῶς τὸ Ξόανον τῷ Ἀπόλλωνος εἰς τὴν Θάλασσαν,
τὸ ὁποῖον ἐφίρθη ὑπὸ τῷ κυματῶν τῆς
Θαλάσσης, εἰς τὴν Αἰγιαλὸν τῷ Βοιωτῶν.
ἀφ' οὗ ἐκλήθησαν Ἐπιδήλιοι, καὶ ὁ τόπος
ἐκεῖνος Ἐπιδήλιος. ἐσέβοντο οἱ Δῆλιοι τὰ
μύθια τῶν Ἀπόλλωνος, καὶ τῶν Ἀρτεμῖν,
καὶ εἶχασιν Ἱερά πειρήματα τοῦ Ἀπόλλωνος,
τῆς Ἀητούς, καὶ τῶν Ἀρτεμῖσιν, ἐσδόν τοῦ
ὁποῖου ἦσαν Ἀγαλλμα αξιολογώτατον τῆς Ἀρ-
τίμιδος, ἐκ λούζοπατου λίθου. αὐτῷ τῷ
Νῆσον ἐσδοξὸν ἐποίησαν καὶ πειρήματα αἱ
περιαιζίδες Κυκλάδες Νῆσοι, πέμπουσαι
εἰς τιμὴν δημοσίᾳ θεωρούσας, καὶ θυσίας,
καὶ χοροὺς Παρθένων, πανηγύρεις ἐν αὐτῇ
συναγούσαι μεγάλας, καὶ τὰ ἔξῃς. εἰς τὴν
ἀρχὴν τοῦ Περσικοῦ πολέμου πεσῶντες ἐσει-
σθη, ὡς εὐδέποτε ἄλλῃ φορᾷ. πλησίον
τῆς Δήλου κείται καὶ ἑτέρα σμικρὰ Νῆσος,
Μήκων λεγομένη, εἰς τὴν ὁποῖαν λέγεται νὰ
ἐτάφη ὁ Αἴας, ἔτι ἔξῃς.

Αὗται οὐκ αἰρῶνται Νῆσοι, ὅσον αἱ Κυ-
κλάδες, ὅσον καὶ αἱ Σποράδες ἀπολαμβάνου-
σιν ὄχρασιαν τῷ αἴερος καλλίστην, τὴν ὁποῖαν
δεικνύουσιν ἢ ἡδύτης καὶ τὸ πλῆθος τῶν καρ-
πῶν, ἢ ὀμορφία, ἢ διάσεις, ἢ μακρὰ
ζωὴ, καὶ ἢ ὄφυια, καὶ ἀγχινοια τῶν ἐγκα-
τοίκων. δὲν ἔχουσιν ἄλλο κακὸν, εἰ μὴ τὰς
συχρὰς καπεδρομαῖς, καὶ λειλασσίας, καὶ
εἴτι ἄλλο εἴποις τῶν Πειρατῶν καὶ κακῶν
Κουρσάρων. πῦτο δὲ πρότρεχεται εἰς αὐτοὺς,
μὲ τὸ νὰ μὴ εἶναι καμία Νῆσος ἐν αὐταῖς με-
γάλη, εἰς τὴν ὁποῖαν νὰ κἀθεται Ἡγεμῶν
δυνατὸς, διὰ τὰ τὰς φυλάτῃ μὲ τὰς αὐτοῦ
δυναμείας. τότε μόνον ἠδύθησαν, καὶ ἦσαν
δυναταὶ, καὶ ἐλεύθεραι αὗται αἱ Νῆσοι,
ὅτε ἄριστον οἱ Ἕλληες, κατ' ὄν καιρὸν ἀνέ-
τειλαν ἐξ αὐτῶν καὶ πολλοὶ ἀξιόλογοι ἄνδρες
ἐπ' ἀρετῇ. εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀυτοκρατορίας
τῶν Ῥωμαίων ἔλαβον διαφόρους θλίψεις
παρὰ τῶν Πειρατῶν, ὡσαύτ' ὅπου οὗτοι εἶχασιν
πλείονας τῶν χιλίων Νηῶν, διὰ τῶν ὁποῖων
ἐλεηλάτου αὐτὰς, καὶ εἴτι ἄλλο. ἐξ ἐκεῖνε
λοιπὸν τοῦ χρόνου, δὲν ἠδυνήθησαν ποτὲ ἢ
ἀναλάβωσι τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, ἀλλὰ
πάντοτε ἐσὸχλουῦτο, ἔσὸχλουῦνται. πρὸς
τούτους ἰστίον, ὅτι ἅπας ὁ περὶ πλοῦς τῶν Νῆ-
σων, ποσῶν τῶν Κυκλάδων, ὅσον ἔτι τῶν

Σποράδων, εἶναι μιλίων 1245, ὡς ἰστίς
λέγουσιν. ἄλλοι δὲ βούλονται, ὅτι νὰ εἶναι
πλείονων. καὶ περὶ μὲν τῶν Νηῶν τοῦ Αἰγαίου,
ποσῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, περὶ δὲ τῶν λοι-
πῶν Νηῶν, ἐν τῷ περὶ Θράκης κεφ. καὶ
μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐλάστονος Ἀσίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Κ ς

Περὶ τῆς Μοισίας.

1 **Μ**ετὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλικῶς λαμβά-
νομενίω, καὶ τὰς ῥηθείσας ἀνω-
τέρω Νῆσους, ἀνιρχόμεθα εἰς τὴν Μοισίαν, Μοισία.
τὴν ὁποῖαν καὶ διὰ τοῦ υ γράφουσιν ὁ, τὸ
Πτολεμαῖος καὶ Στράβων, μετ' ὅλον ὅπου κύ-
εἰως ἢ διὰ τῶ υ, γραφομένη Ἐπαρχία εἶναι
τῆς ἐλάστονος Ἀσίας, ἣτις καὶ Φρυγία λέγε-
ται. αὐτὴ οὐκ ἢ ἐν Ἑυρώπῃ Μοισία εἶναι μία
μεγάλη Ἐπαρχία τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰλλυρικῶ,
ἐκτεινομένη ὑπὸ Δυσμῶν ἐπ' Ἀνατολὰς με-
ταξὺ τῆς Μακεδογίας, καὶ τῆς Θράκης πρὸς
Μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δακίας πρὸς Βορείαν,
ὑπὸ τῆς ὁποῖας χωρίζεται ὑπὸ τῷ Δαουβίου
Ποτ. διαιρεῖται εἰς ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω,
διὰ τῷ Κιάβρου Ποτ. τῷ κοινῶς Μαράβα λε-
γουμένη, ἢ κατὰ τὸν Ὀρτέλιον, Σουκόβα, Κιάβρου π. 3
καὶ ἢ μετ' ἀνωτέρα πρὸ πολλοῦ χρόνου, Σερ-
βία κοινῶς ἀνομάθη. ἢ δὲ κατωτέρα Βουλ-
γαρία, ὑπὸ τῶν Σέρβων, ἔτι τῶν Βουλγάρων Σερβία.
(κληθεῖσθαι ὑπὸ τῷ Βόλγα Ποτ. κατὰ τὸν
Νικηφόρον Γρηγορᾶ,) τῶν ἐλθόντων, καὶ
οἰκησάντων εἰς αὐτὴν τὴν Μοισίαν, οἵτινες
ἦσαν ἔθνη τῆς Ἀσιατικῆς Σαρματίας, περὶ
αὐτὸν τὸν Βόλγα Ποτ. οἰκουῦντες. τούτων δὲ,
οἱ μὲν Σέρβοι ἔστησαν τὸν βασιλικόντους Ὀρό-
νον εἰς τὴν Σπερδοροβίω, ἦτοι τὴν Σεμεν-
δραν. ἢ ὁποῖα εἶναι τὸ Ἱερόν τῷ Ἀγίου Ἀν-
δρείου, Μητρόπολις τὸ πάλαι τῆς Ῥασκίας. Βούλγαροι.
οἱ δὲ Βούλγαροι ἔστησαν τὸ Βασίλειόντους εἰς
τὴν κάτω Μοισίαν, τὴν ἀπ' αὐτῶν κληθεῖσαν
Βουλγαρίαν, ὡς εἴρηται.

2 Τὰ Ἐθνη, ὅπου ἐκατοίκουσι τὴν ἀνωτέ-
ρων Μοισίαν ἦσαν, πρὸς μὲν τῇ Δαλματίᾳ
οἱ Τελχορνήσιοι, τῶν ὁποῖων ὁ τόπος καλεῖ-
ται τανῶν Δοπερτζα, πρὸς δὲ τῷ Κιάβρω Ποτ. Τελχορνήσιοι.
οἱ Μῦσοι. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ αὐτῶν οἱ Πικλῶν-
σιοι. πλεονταῖοι κατὰ τὰ πέρατα τῆς Μακε-
δογίας ἐκατοίκουσι οἱ Δάρδαροι, οἱ ὁποῖοι ἢ Δάρδαροι.
σα οἱ πλέον ῥυπαροὶ, καὶ ἀγενεοὶ τῶν ἄλ-
λων,

Ἐπιδήλιον.

Μήκων.

Κιάβρου π. 3
Μαράβα.
Σουκόβα.
Σερβία.
Βουλγαρία.
Σέρβων.

Βούλγαροι.

Τελχορνήσιοι.
Δοπερτζα.
Μῦσοι.
Πικλῶν-
σιοι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σαν δούτρα ἐκλήθη, ὁ κάμπος τῆ Περίου, Κόσοβον καλεῖται. Προκωπανή, Κώμη, ἥτις κοινῶς Προκώπια λέγεται. Λισκοβίτζα, Βράγια, ἔστω ἐπαύω Νοβόπυργον, κοινῶς Νοβομπόρδο. ὁμοίως παρὰ ταῦτα εἶναι καὶ ἄλλα Πολίσματα, οἷον Γισόβο, Καζαίη, πέραν τοῦ Ποτ: εἶναι τὸ Τίτιβο, ὅθεν τὴς ἀρχαῖς ἔχει ὁ Ἀξιοὺς Ποτ:.

5 Τῆς δὲ κατωτέρας Μοισίας, εἶπαι Βηλγαρίας, (τὴν ὁποίαν ὁ Ζώσιμος Σκυθίαν Θρακικῶν καλεῖ, ὁ Πλούταρχος Σκυθίαν Ποτικῶν, καὶ τὴν ἐπιπίους ταύτης Κελτοσκύθας, ὅθεν ἦσαν ἡ Ἀνάχαρσις, οἱ ὁποῖοι ὅσα εἶχον, κοινὰ ταῖς εἶχον, πλὴν τοῦ ξίφους, καὶ τοῦ ποταμοῦ) οἱ ὅροι ἐσάθησαν ποτὲ πλατύπροι, αἷσα ὅπου περιλάμβανον καὶ τὴν Ἀχειδαν, τὴν Πατείδα τοῦ Γουστιναίου, τὴν αὐτὴν οὕτως τῆ ὀρίων τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν Ἀχειδαν, ἥτις Σαταραίην ἐκλήθη, καὶ ταυτὴ κοινῶς Ὀχειδα, ἐσάθη ποτὲ ὁ βασιλικὸς ὄρονος τῆ Βουλγαρίας, οἱ ὁποῖοι ὑπερον μετέδισαν τὰ Βασιλείατος, καὶ τὴν Τίρνοβον Πόλιν, κατὰ τὴν Χωνιάτῳ, ἥτις καὶ Τείναβος ὑπὸ τοῦ Λαονίκου καλεῖται, καὶ κοινῶς τῶρα, μέγας Τούρναβος, ἀριστομένη κατὰ τὸ σῶμα τῆς Θράκης, πρὸς τὸν Αἴμον τὸ ὄρος. αὐτὴ ἡ Πόλις ἦτον ἡ σφραγὶς, καὶ ἡ φροφρεσάτη πασῶν τῶν Πόλιων, τῆ κατὰ τὸν Αἴμον τὸ ὄρος ἀριστομένη, τειχισίτη ἰχυροῖς περιβεβλημένη, καὶ ῥάματι ποταμείῳ διελημμένη, καὶ ὄρος ἀκρωτυχία πεπολιτισμένη, ὅθεν ἀσβέσου κτιθεὶς τὸ τεῖχος ἔχουσα, περιμυκνὴ εἰς ὄρον Μιτροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἦτον εἷας ὑπὸ τὴν τρεῖς Μιτροπολίτας, ὅπου ἐχωρίσθησαν ποτὲ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, καὶ ἔγινον αὐτοκέφαλοι, καίτοι ὑπὸ τῆ διοίκησιν αὐτῶ ἀριστομένοι. οὐ πολὺ σμακραὶ τοῦ Τορνόβου πρὸς τὸν Ἰαξόν Ποτ: κοινῶς λεγόμενον Ἰετῆρ, εἶναι ἡ Ἰαξόπολις, ἡ Ἰξόπολις. ὁ Τορνόβος ἀριστοκεται ταυτὴ ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατείαρχῳ, τρεῖς Πόλεις Ἐπισκοπικὰς ἔχων. ταυτὴ ὁμοίως ὀλικῶς λαμβανομένη ἡ Βουλγαρία, εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Μοισίας, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξὺ τοῦ Δουβίου Ποτ: τῆς Σερβίας, τῆς Θράκης, καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. χωρίζεται τῆς Σερβίας, ἥτις τῆς αὐτέρας Μοισίας διὰ τοῦ Κιάβρου Ποτ: αἰσφύεται. ὅστις σμίγεται μὲ τὸν Δουβίον

Ποτ:, κατὰ τῆς Γεφύρας τοῦ Τραϊανῶ. Ἐκατοίκου τὸ πάλαι τὴν κατωτέραν Μοισίαν, εἰς τὰ Δυσικὰ αὐτῆς μέρη οἱ Τειβαλλοί, οἱ Τειβαλλοὶ διασημότεροι τῶ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἐκεῖνο ὑπὸ ἰθαίρου, φθορῶς ἐβάστανον εἰς τὸ σῶμα, ὅπου ἰθανάπνετο, κατὰ τὸν Πλίνιον. οἱ Τρωγλοδύται, κατὰ τὸ σῶμα τῆ Δαυβίης, τρωγλοδύται τὸ ὁποῖον Πόλη καλεῖται. περὶ δὲ τὰ ἄλλα τῶ σῶμα αὐτοῦ οἱ Πόληνοι, πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μοισίας. πρὸς δὲ τὸ Πόντο, οἱ Κροβιζοί, ἔστω ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ Οἰτῶσιοι, καὶ οἱ Ὀβελῶσιοι, εἰς δὲ τὰ μετὰ τοῦ Ὀβελῶσιου, καὶ οἱ Παρῶσιοι, καὶ ἄλλα ἔστω Ἄρπτιοι, Βριτολάγαι, ἔστω τῆς.

6 Πόλεις τῆς κατωτέρας Μοισίας, ὑπὸ τοῦ Πτολεμ: τίθενται αὐταί. Ριγίανον, Οἶκος Τειβαλλῶν, Δίακον, Νοῦαι, Τειμαῖον, Τιεση, Δουρόσολον, Τρυμάεσκα, Σακίδα, Ἀξίμπολις, Κάρσον, Δινογίτια, Σιτιόσκα. μεταξὺ δὲ τῶ Ποταμῶ Πόλεις αἰδε. Δαῖσδανα, Τίβισκα. ἡμεῖς ὁμοίως ἐπὶ τῆ παρὸντος ἀπαρῆμμεν ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἀκύνται κατὰ τῶν τῶν καιρῶν. μετὰ τὴν αὐτὴν ῥηθεῖσαν Νικόπολιν, εἶναι Πολίσματα μέγχα τῶ σῶματος τῆ Ἰσρα εἶπα. Σισῶβι, μετὰ τῶτο εἶναι Ρατζαί, ἀντιπρὸ τῶ ὁποῖου πέραν τῶ Ποτ: εἶναι τὸ Γιργίεβον, εἶπα Τυρκαγία, Κισκὸ, Πέσπινα, Γυόρβαν, ἔστω ἡ Δρύσα, ἥτις ἡ Τιεση, Πόλις ταυτὴ ἀκυσή, ὄρον Μιτροπολίτικῆς ἔχουσα, μετὰ ὅλον ὅπου ὄρον Ἐπισκοπὴ τῆ Τορνόβου Μιτροπολίτικῆ ἦτον, εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ ὁ ὄρονος τῆ Πασιά, λέγεται ὑπὸ τῶ Τύρκων Σιλίερα. ἀντιπρὸ τῆς ὁποῖας εἶναι Νῆσος ἐν τῶ Δαυβίῳ, Ναζήρ λεγομένη. τινὲς θελοῦσιν, ὅτι αὐτὴ ἡ Δρύσα καὶ εἶναι τὸ Δουρόσολον, ἢ Δουρόσορον, Πόλις ποτὲ μετὰ ὄρον Ἐπισκοπῆ, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ταυτὴ Κώμη, καὶ κοινῶς καλεῖται Δουρόσο, μετὰ τὴν Δρύσαν εἶναι Κώμη, Τπακὸν καλούμενη, κληθεῖσα οὕτως, καθὼς οἱ Ἐπιχώριοι λέγουσιν, ὑπὸ τῆς ὑπακοῆς τῆ μεγάλου Κωνσταντινου, ὅπου ὑπῆκουσαν εἰς τὸ ἐκεῖ φανερὸ εἰς αὐτὸν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐν τῶ Οὐρανῶ. μετὰ τὴν Τπακίαν, εἶναι τὸ Καραμπογιάζ, Πασοβάτ, Τζέρτα Βόδα, εἶπα εἶναι ἡ Χρῖσοβα, καὶ ὑποτέρῳ Νταγιά, Ματζίνι, Πετζσέκ, καὶ ἄλλα τὰ ἔστω κειταί ἡ Ἀξίουπολις, κοινῶς Σάξια λεγομένη, τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ Ἀξίουπολις καὶ εἶναι τὸ Γαλάτζ. μετὰ ταύτῳ εἶναι Σιτιόσκα Πόλις.

Κόσοβι.
Προκώπια.
Λισκοβίτζα.
Βράγια.
Νοβοπυργον.
Νοβομπόρδο.
Γισόβο.
Καζαίη.
Τίτιβο.
Ἀξιοὺς πο.
Βουλγαρία.

Αἰνάχαρσις.

Ἀχειδα.

Σαταραίη.
Ὀχειδα.

Τίρνοβον.
Τείναβος.

Τούρναβος.

Γατροπία.
Γετῆρ.
Γατροπόλις.
Γετῆροπολις.

Βουλγαρία.

Τρωγλοδύται.
Πόλη.
Πόληνοι.
Κροβιζοί.
Οἰτῶσιοι.
Ὀβελῶσιοι.
Δαυβίσιοι.
Παρῶσιοι.
Ἄρπτιοι.
Βριτολάγαι.

Σισῶβι.
Ρατζαί.
Τυρκαγία.

Δούσα.
Τιεση.

Σιλίερα.

Δουρόσολον.

Δουρόσο.
Τπακία.

Καραμπογιάζ.
Πασοβάτ.
Τζέρτα Βόδα.
Χρῖσοβα.
Νταγιά.
Ματζίνι.
Πετζσέκ.

Τούλτζα.
Πρεσιλάβι.
Μπεσιπέις.
Δανούβιος.
Γερρ.
Δούναβις.
Τίνα.

λις, κοινῶς λεγόμενῃ Τούλτζα. εἶπε εἶναι Πρεσιλάβι μετ' Ἐπιτοκίον, ὑπὸ τὸν Τυρρίβη Μητροπολίτην. ἔπειτα Μπεσιπέις, πλησίον τῆς πόλεως τῆς Ἰστρού. Ὁ Δανούβιος Ποτ. (ὃς τις καὶ Ἰστρος λέγεται, ὑπὸ τῆς Ἀξιοπόλεως, καὶ κατὰ μέγεθος τῆς Ἐκβολῆς αὐτοῦ,) κοινῶς λέγεται Δούναβις, καὶ Τσιούκ, εἶναι ὁ μέγιστος τῶν ἄλλων Ποταμῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς πηγῆς ἔχων ἐν τῷ ὄρει τῆς Γερμανίας, ἥτοι ἐκ τοῦ Ἀβροβα ὄρους, τοῦ ἐν τῷ μέλει Δρυμῶ ὄρους, καὶ διὰ πολλῶν Χωρῶν, καὶ Ἐθνῶν διερχόμενος, πλείους Ποταμῶν εἰσδέχεται, καὶ δι' ἑξ ἑσμάτων τὸ πάλαι εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰσείργετο. τῶν ὑποκρίων τῶν ὀνόματα εἶναι ταῦτα, Θιάγλα, Βίρειον, Ψιλόν, Καλόν, Νάρακον, ἢ καὶ Ναρακίον, καὶ Ἰέρον. τῶρα δ' ὀνομάζονται ἔτι, τὸ Βορειότατον λέγεται τοῦ Κελίον, εἶπε τοῦ Σουλτανῆ, γ' τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, δ' Πορδίτζες. ε' Γενίσειλα, ε' Καραχαρμαῦ. τῶν δὲ τῶν ἑσμάτων, τῶν δύο τοῦ Σουλτανῆ, καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, μέτρον ὁρμῶν ἐμβαίουσιν, ὡς εἰς 20. μίλια ἔξω τῆς Θεσσαλίας ἐπιπολάζει τὰ γλυκία καὶ πρὸς τὴν ὕδατι αὐτῆ.

Ἀβροβα ὄρ.
Μέλιος ὄρμ.
Θιάγλα.
Βίρειον.
Ψιλόν.
Καλόν.
Νάρακον.
Γενίσειλα.
Καραχαρμαῦ.
Σουλτανῆ.

Γερρ.
Γερρ.
Πορδίτζες.
Προσαβίτζα.
Τόμοι.

7 Παραθαλάσσιαι δὲ Πόλεις τῆς Ἐπαρχίας μετροῦνται αὐταί. μετὰ τὸ Περὶν Ἀκρωτήριον, Ἰστρος καὶ Ἰσεία, καὶ Ἰσρίπολις, ἀπὸ τὸ Ἰέρον Στόμα, ἥτοι τὸ Νότιον τῆς Δούναβις ἀριστομένη, ἢ ὁποῖα κοινῶς λέγεται Πορδίτζες, ἢ Προσαβίτζα, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βαλχικής, ἀπέχουσα τῆς Ἀκρῆς τῆς Εὐξείνης Πέντου 60. στάδια, καὶ 200. χεῖδον τῆς Τόμων ἀπὸ Βορείων, αὐτῆ τὸ κτίσμα τῶν Μηλισιῶν. Τόμοι, Τομεῖς, ἢ Ἐ Τομῶν, Πόλις Παραθαλασσία μετὰ τῆς Ἰστροπόλεως ἀπὸ Βορείων, καὶ τῆς Καλατίας ἀπὸ Μεσημβριῶν, ἐκλήθη ἔτι, ὑπὸ τῆς τομῆς Ἀψύρτου, τοῦ Ἀδελφοῦ τῆς Μηδείας, τοῦ ἐκεῖ τμηθέντος ὑπὸ τῆς Μηδείας, καὶ ταφέντος ὑπὸ τοῦ Αἰήτου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. ἐρρέθη αὐτῆ καὶ Μηλιτῆς, καὶ πάλαιον Κωνσταντία, ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ τῶρα κοινῶς λέγεται Κωνσταντία. Κάλλατις, καὶ Καλλατία, Πόλις Παραθαλασσία, κτίσμα Ἡρακλεωτῶν, κοινῶς ταυτῶν λεγόμενῃ, Παγκάλλια. Κάλλια, ἢ Καλλῆ Ἀκρῆ, Πόλις ταυτῶν λεγόμενῃ Γαλιάγρα. ἔπειτα ὁ Καρῶν Λιμῶν, περὶ τὸν ὁποῖον Λιμῶνα, ὁ τόπος Καρῶν ὄνομα

Μελιτῆς.
Κωνσταντία.
Κωνσταντία.
Κάλλατις.
Παγκάλλια.
Κάλλια.
Καλλῆ Ἀκρῆ.
Γαλιάγρα.
Καρῶν Λιμῶν.
Καρῶν.

μάζετο, ὅπου ταυτῶν εἶναι ἡ Κάβαρνα. εἶπε ἡ Τετρεσιῆς Ἀκρῆ, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Ὀδησσός Πόλις Παραθαλασσία, τῶν ἑσμάτων τινῶν λογιάζουσι νὰ εἶναι ἡ Βάρνα. ἄλλοι δὲ θέλουσι ὅτι ἡ Βάρνα, ἢ ὁποῖα ταυτῶν εἶναι Πόλις ἀκρῆ μετ' Ἐπιτοκίον Μητροπολίτην νὰ εἶναι ἡ Διοκυσπόλις, ἥτις καὶ Κρυνός ἐλέγετο, πλησίον τοῦ Ζύρα Ποτ., μετὰ τῆς Ὀδησσῆς, καὶ τῆς Τιμογιτίας, διάσημος ἐγένετο ἡ Βάρνα μετὰ τὸν φόρον τῶν Οὐγγρων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτῶν Οὐλαστιδιῆ, τοῦ γεγονότος ὑπὸ τῆς Σουλτανῆ Μυράτ τοῦ β'. ἐν ἔτει 1444. αὐτῆ ἡ Βάρνα ἔκαθεν ποτὲ ὑπὸ τῶν Κοζάκων. μετὰ τῆς Καβέρνης καὶ Βάρνης εἶναι Κάτρον λεγόμενον Μπαλατζίχι, κτίσθαι ὑπὸ τῶν Τούρκων, Ὀδησσὸς καλεῖται καὶ τὸ ὄρος, τὸ περὶ τὴν Ὀδησσὸν Πόλιν. μετὰ τὴν Ὀδησσὸν εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῆς Πανουσοῦ Ποτ. εἶπε ἡ Βιζόντι Πόλις ποτὲ, ἥτις κατεπόθη ὑπὸ σεισμῶν. αὐτῆ ἐλέγετο καὶ Βιζόντι Χῶμος. Τιμογιτία Πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, ἥτις καὶ Σαρπεδονία ἐρρέθη. εἶπε παρῆκενται αἱ Ἀνατολικαὶ Ἰπώρειαι τῆς Αἴμου ὄρους, τὸ ὅποιον κοινῶς Αἴμονι καλεῖται, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Μπαλκαν, ὑπὸ δὲ τῶν Ἰταλῶν Κατίνα δὲλ Μόντε, καὶ Μόντε Ἀργυράρο. ὁ δὲ Λαόνικος Πρασσοβὸν αὐτὸ καλεῖ. μέρος τῆς Σκόβρος ὑπὸ τῆς Λεισοῦ καλεῖται, καὶ Σκόμιος ὑπὸ τῆς Θεουκιδ. τῆς χωρίζει τὴν Θράκην ὑπὸ τῆς κατωτέρης Μυσίας. ἐκτείνεται πολὺ κατὰ τὸ Μῆκος, καὶ εἶναι τὸσον ὑψηλόν, ὡς ἐκ τῆς ἀκρωρείας αὐτοῦ φαίνονται τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ ὁ Πόντος, καθὼς λέγουσιν, ἀλλὰ ψάδως. Αἴμος δὲ ἀνομάθη, ὅτι εἰς αὐτὸ τῶν πολεμῶντων μετὰ τὸν Δία, πολὺ ὕδρωσεν αἷμα. τὸ δὲ ὄρος ὅπου λέγεται Μπαμπανίγ εἶναι ὁ Τομῶν ὄρος, περὶ τοῦς Τομεῖς τὴν Πόλιν. μετὰ τὰς Ἰπώρειας τῆς Αἴμονος, εἶναι ἡ Μεσημβρία, περὶ ἧς ἐν τῷ περὶ Θράκης. 8 Τῶν δὲ Μεσογείων Πόλεων τῆς Βουλγαρίας, Μητροπολις καὶ πρωτεύουσα εἶναι ἡ Σοφία, παρακειμένη ἀπὸ τὸν Ἰσκρα Ποτ., οὐ πολὺ μακρὰν τῶν περάτων τῆς Θράκης, ἢ ὁποῖα αὐξήσεν ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Σαρδικῆς, τῆς πλησιοχώρου ποτὲ Πόλεως, ἐκλήθη οὕτως μετὰ τὸ νὰ ἐκτίθη κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἀναδομῆτο εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τὸν ὡραιότατον, ἀγκαλὰ καὶ ὄχι τὸσον ὑψηλόν, ἔχει ὄρειον Μητροπολίτην, εἰς αὐτὴν εἶναι

Κάβαρνα.
Τετρεσιῆς.
Ὀδησσός.
Πόλις Παραθαλασσία.
Διοκυσπόλις.
Κρυνός.
Ζύρα Ποτ.
Ὀδησσὸς.
Τιμογιτία.
Βάρνα.
Οὐγγρων.
Βασιλέως.
Οὐλαστιδιῆ.
Κοζάκων.
Καβέρνης.
Βάρνης.
Κάτρον.
Μπαλατζίχι.
Τούρκων.
Ὀδησσός.
Ὀδησσὸν Πόλιν.
Βιζόντι Πόλις.
Τιμογιτία.
Σαρπεδονία.
Αἴμονι.
Μπαλκαν.
Κατίνα δὲλ Μόντε.
Μόντε.
Πρασσοβὸν ὄρ.
Σκόβρος.
Σκόμιος.
Μπαμπανίγ.
Τομῶν ὄρ.

Σοφία.
Ἰσκρα Ποτ.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

